

2021

2022

Ediční záměry

2023

K-A-V-K-A
knižní a výtvarná kultura

Ediční záměry

K-A-V-K-A

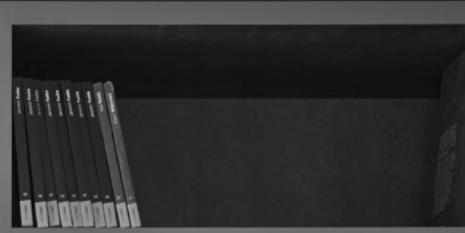
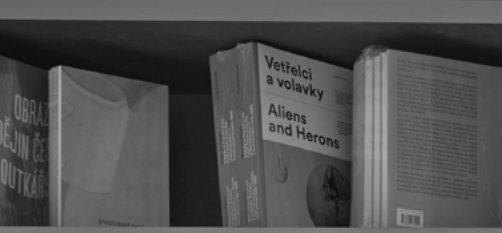
1. **Umění a estetika Japonska** – vychází od roku 2016. Do této edice řadíme jak překlady, tak původní české texty, jejichž autoři se zabývají kulturou a tradicemi této vzdálené východní země.

2. **Umělecké monografie, autorské katalogy** – představujeme život a dílo českých výtvarných umělců 20. století, jejichž tvorba nebyla v kontextu domácího umění dosud zpracována, nebo se tak stalo jen částečně. Jejich dílo je zajímavé a jedinečné i v širších evropských souvislostech a má potenciál zaujmout i mimo Českou republiku.

3. **Edice knih pro děti PRACH A BROKY** – vychází od roku 2019. Podstatným důvodem pro vznik této řady dětských knih byla podnětná setkání s překladateli, autory a ilustrátory doma i v zahraničí. Do ediční řady vybíráme jednak zajímavou zahraniční tvorbu, kde hlavní důraz klademe na vizualitu a originální

příběh. Dále připomínáme jména českých umělců a ilustrátorů starší generace narozené ve 30. až 50. letech. Tito autoři bývají často opomíjeni a jejich tvorba neprávem upadá v zapomnění. Vyhledáváme originální texty a ilustrace, které mnohdy zůstaly pouze ve formě nepublikovaných návrhů.

4. **Autorské knihy a bibliofilie** – lze charakterizovat jako volnou řadu, kterou vytváří literární a výtvarná díla (řešená originálními grafickými technikami) spolu s grafickou úpravou, typografií, vazbou i papírem. Vzniká tak celek jedinečné sběratelské hodnoty. Počet takto vydaných knih je omezený a každý výtisk je číslovaný, případně signovaný autorem nebo autory.

Vladislav Vančura

Kubula a Kuba Kubikula

Ilustrace Jan Jedlička

Dnes již klasické dílo známého spisovatele vyšlo v roce 1971 v německém překladu Jitky Bodlákové ve švýcarském nakladatelství Sauerländer AG v Aarau s překrásnými pérovými černobílými ilustracemi Jana Jedličky. Kniha byla vytištěna klasickou metodou knih-tisku, tedy tisku z výšky. Pro české vydání jsme zvolili metodu ofsetového tisku, který je vhodnější pro reprodukování jemné perokresby.

Vychází v prosinci 2021

edice Prach a broky, vazba V8
96 stran, rozměr 21 × 19 cm
ISBN 978-80-907645-8-3

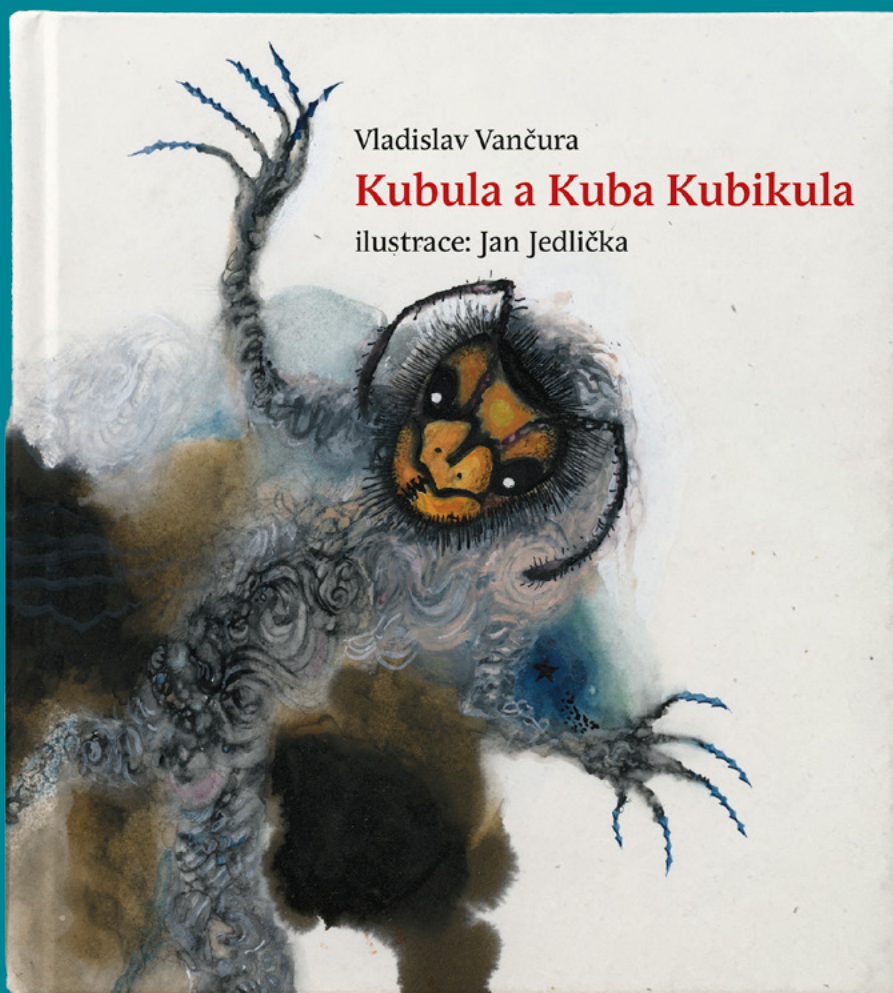
Jan Jedlička

Studoval v letech 1962–1968 na pražské AVU u prof. Ladislava Čepeláka. V roce 1969 emigroval do Švýcarska, kde v letech 1970–1976 pracoval jako ilustrátor a restaurátor. V roce 1977 se znovu vrátil k volné tvorbě. Vytváří mezzotinty, kresby, obrazy a fotografie. Svým způsobem všechny práce vycházejí z pozorování krajiny (Maremma v jižním Toskánsku, Střední Čechy, Irsko, Wales). Od roku 1980 až do odchodu do důchodu pracoval jako vrchní restaurátor v Kunstmuseu ve švýcarském Winterthuru.

Vladislav Vančura

Kubula a Kuba Kubikula

ilustrace: Jan Jedlička

8

pěkně k ohni, opřel se zády o kovadlinu, vzal si Kubulovu hlavu na kolena a spustil, drbaje nezpůsobu za ušima: „Můj drahej Kubulo, jednou se narodil v lese medvídek a ten medvídek se jmenoval Miša. Byl to náramný špindíra a neposeďa. Chodil pozdě spát a to bylo, pane, řečí, než něco pořádného snědl. Nejraději vybíral včelčákům med a od toho medu byl celý zapadáný. Měl slepené chloupky do chomáček a do štěteček; na mou duchu, šel z něho strach. Táta ho chtěl učesat, ale kluk vylezl na borovici, a ne dolů a ne dolů. Co dělat, zavolali na něho medvědího Barbucha. Viš, kdo je to Barbucha? To je MEDVĚDÍ STRAŠIDLO. Ty můj zlatý miláčku, Barbucha má hlavu jako sršán, misto drápků má žihadla a kožich z kouře. Kam Barbucha přijde, tam je všude náramný smrad, jako když hoří tráva; toť se ví, medvědi při tom čmoudu mají strach a kýchají, až pánbůh brání.

O Barbuchovi je nejlepší mlčet, ale když s klukem nebylo pořízen; co si měl táta s mámou počít? Vzali se za tlapky a křičeli do lesa: „Barbucho! Barbucho, prožeň našemu nezdrárníkovi kejty! Pojď na něho! My si už bez tebe nevíme rady.“ Potom ještě povídají: „Hrony a stromy! Hrony a stromy!“ A když to řeknou potřetí, stojí Barbucha před nimi. Po celém lese je, milej Kubulo, ten povědomý smrad. Miša se těše a starému je z toho nanic.

„Kde je ten lumpák?“ povídá strašidlo a Miša ti sjede dolů ze stromu, až si přiodře břicho. Slibuje hory doly, ale nic naplat, musí hned do potoka se umýt. Tak dobrá, jdou k potoku, ale Miša, jaký už byl rošťák, si zacpal nos, aby o tom smradivkovi co nejméně věděl, a myslil si,

9

„Co to tady máte?“
 „Ale co to máme,“ odpovídá maminka, „Kubula říká, že v naší kovárně sedí nějaké strašidlo. Já nic nevidím, táta nic nevidí, děti nic neviděly, a on nám pořád ukazuje do kouta a celý se klepe. Pojď se podívat, Lizo! Tak je tam, nebo ne?“

Liza vyvalila oči, ale kde nic tu nic.
 „Jeminkote,“ povídá zase Kubula, „co já si s vámi, lidíčky, počnu, vždyť ten Barbucha na mě zrovna vyplazuje jazyk a mrká jako jestérka!“
 Potom vzal medvěd Lizinku okolo krku a levou tlapkou ji ukazoval, kde má mátoha hlavu, kde má žihadla a kde očásek.

„Tak se ukaž, ty čudile barbušáčka,“ povídá Liza; „já už o tobě všechno vím; vylez na světlo a neboj se mne.“

Sotva vám to řekne, začne se jí třást na raménku Kubulova tlapa, holka dostane strach a hup! Barbucha skočí dprostřed kovárny! Najednou a zničehonic vám uviděla medvědího ducha, jako když se rozsvítí v temné síňce!

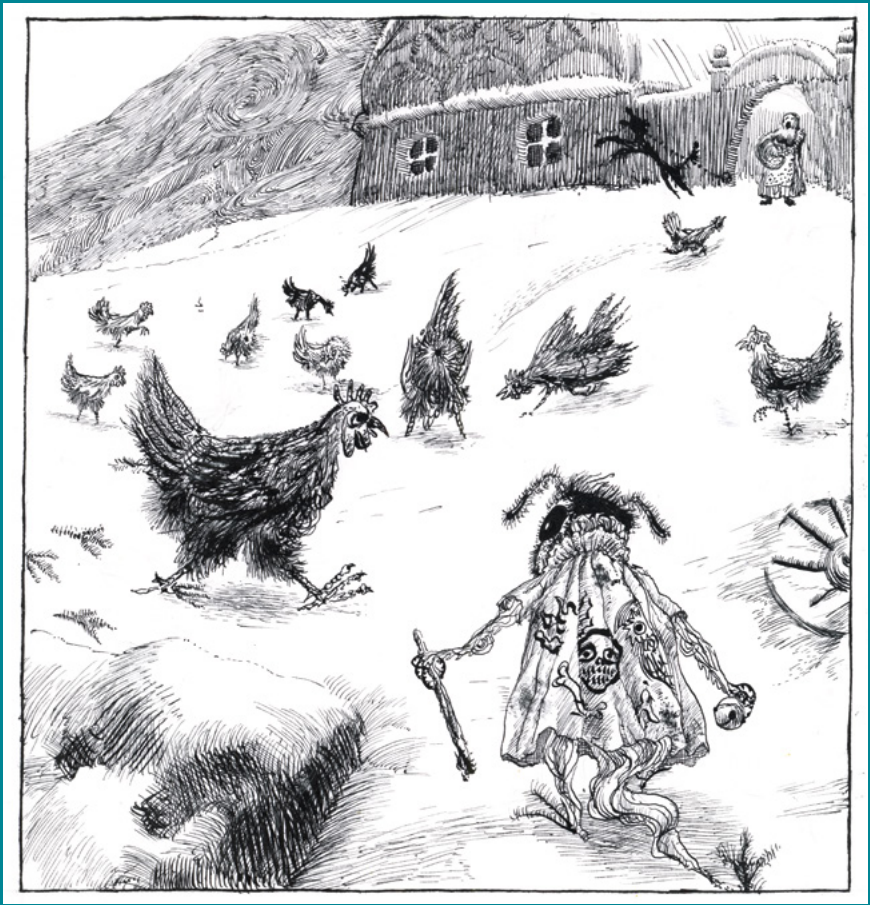
Copak dělají děti, když je něco postraší?
 Dají se do křiku!
 Lizinka se také rozplakala.

„To je svizel,“ řekl na to kovář; „vy popletové, jděte mi z domu! Hušky, medvěde, hušky, medvědářil! Ven, ven, ven! Já vám dám, strašit mi hoříčku! Už ať jste venku!“

To se snadno řekne, ale když venku mrzne! Kuba Kubíkula by rád tady zůstal. Abych mluvil pravdu, nechce se mu vláčet se sněhy,

14

Vlasta Winkelhöferová

Mingei. Lidové umění a řemeslo v Japonsku

Knih se zabývá zrodem a charakterem lidového umění v Japonsku, jehož pojetí je odlišné od toho v Evropě. V historii Japonska totiž dlouho nepocítovali zásadní rozdíl mezi tzv. vysokým uměním a uměleckým řemeslem. Obrazy, sochy i věci denní potřeby vytvářel jistý druh řemeslníků, v jejichž profesi nepanoval zvláštní individualismus. Obory se vzájemně ovlivňovaly a z jejich staleté tradice vzešla specifická japonská estetika. Mingei dnes označuje předměty kdysi vyráběné k užitku lidových vrstev. Tyto předměty patřily ke každodennímu praktickému životu, a proto se při jejich výrobě hledělo především na funkčnost, kvalitní materiál a poctivé řemeslo. Předměty, které dnes označujeme jako mingei, se vyznačují střízlivostí, klidem, prostotou a neokázalostí.

Knih nás seznamuje s konkrétními výrobky charakteristickými pro jednotlivé kraje japonského souostroví. Zasloučeně se věnuje jednotlivým typům uměleckých předmětů: keramice, textilu, hračkám (které skrývají i hlubokou náboženskou symboliku), lidovým malbám a sochám, ručnímu papíru, košíkářství a výrobkům z rostlinných materiálů, výrobkům z laku, dřeva, kovu, kamene a skla a lidové architektuře. V neposlední řadě se zabývá i vlivem umění mingei na život v moderním Japonsku. Knih vyjde v rámci úspěšné edice knih o japonské kultuře a životě, ve které již vyšlo *Wabi-sabi pro umělce, designéry, básníky a filozofy* (autor Leonard Koren, český překlad Magdalena Wells), *Chvála stínů* (autor Džuničiró Tanizaki, český překlad Vlasta Winkelhöferová),

vazba V8, 250 stran, 25 × 18 cm

Sláma i hedvábí. Život na japonském maloměstě před sto lety (autor Džuniči Saga, český překlad Vlasta Winkelhöferová). Kniha je revidovaným a doplněným vydáním z roku 2006; je obohacena o nový obrazový doprovod předmětů ze soukromého majetku a ze sbírky Národního muzea.

Vyjde v roce 2022

Vlasta Winkelhöferová

Autorka knihy je přední českou japonoložkou. V 50. a 60. letech pobývala dlouhodobě v Japonsku. Po nuceném odchodu z Filozofické fakulty byla v letech 1973–1990 profesorkou japonštiny v orientálním oddělení Jazykové školy v Praze.

Období let 1990–1996 strávila opět v Japonsku jako manželka velvyslance Československa (od roku 1993 České republiky) v Japonsku a na Filipínách a vyvíjela přednáškovou činnost na japonských univerzitách a institucích.

Zabývá se studiem moderní japonské literatury, překládá do češtiny stěžejní díla významných japonských prozaiků a dramatiků moderní doby.

Je spoluautorkou prvních dějin japonské kultury a dějin moderní japonské literatury v češtině, připravila řadu rozhlasových pořadů o japonské literatuře.

K jejím odborným zájmům patří i studium japonského folkloru, lidového umění a hmotné kultury (je autorkou dějin japonského odívání). Navštívila Japonsko poprvé ještě v době, kdy staré zvyky a lidová řemesla byly samozřejmou součástí každodenního života. Z předmětů, které během svých pobytů v Japonsku získala, vytvořila jedinečnou sbírku lidového umění.

Jiří Šalamoun

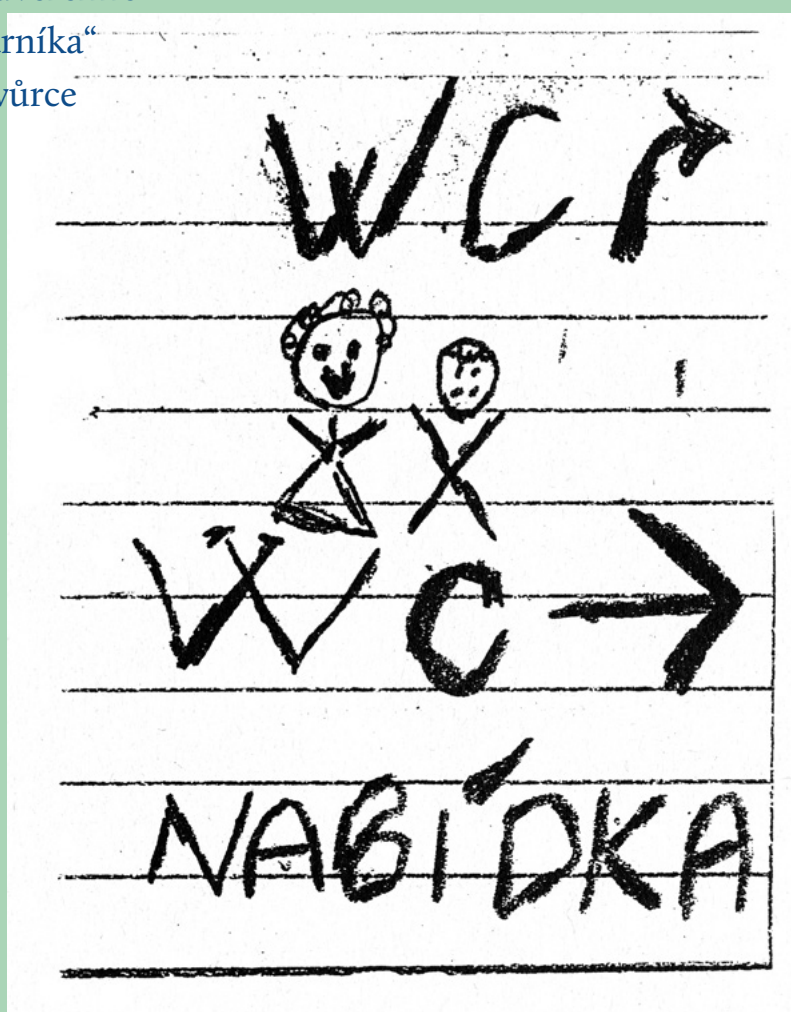
Co se mi to včera jenom...

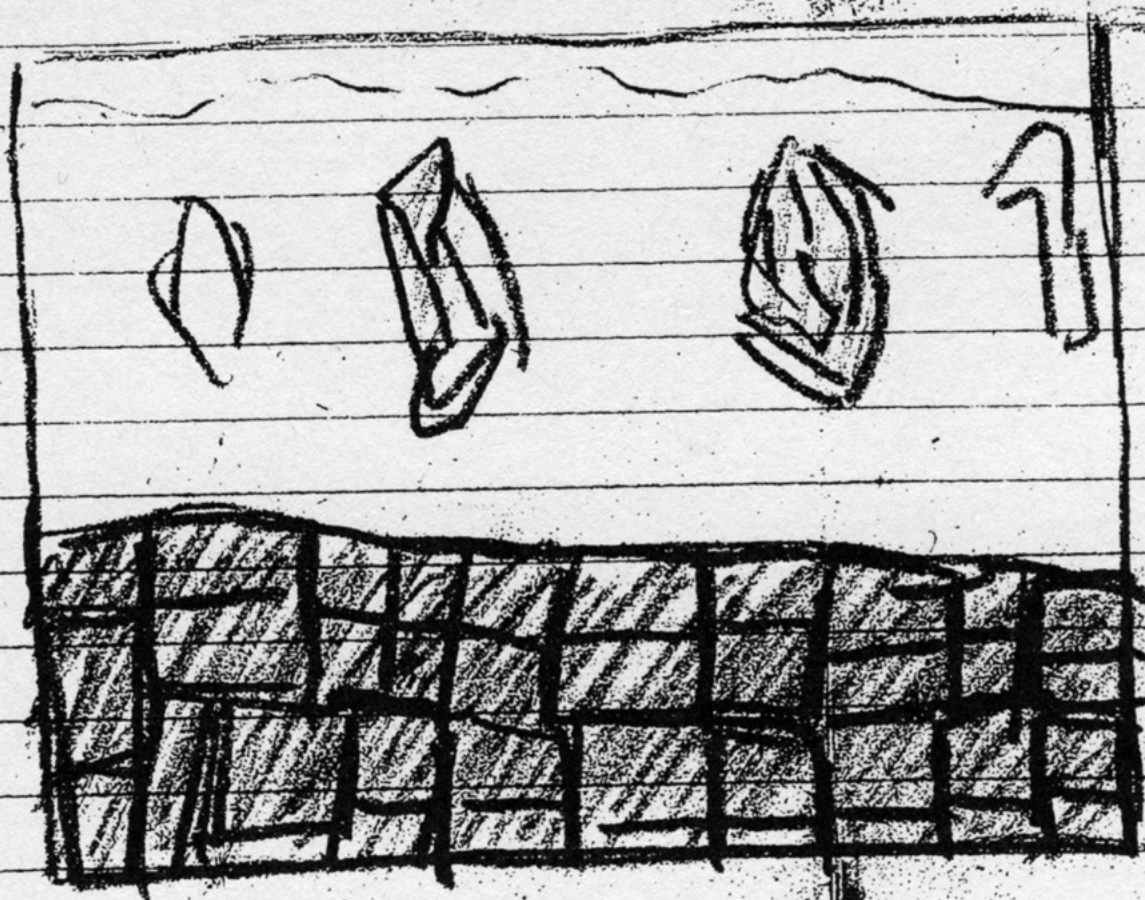
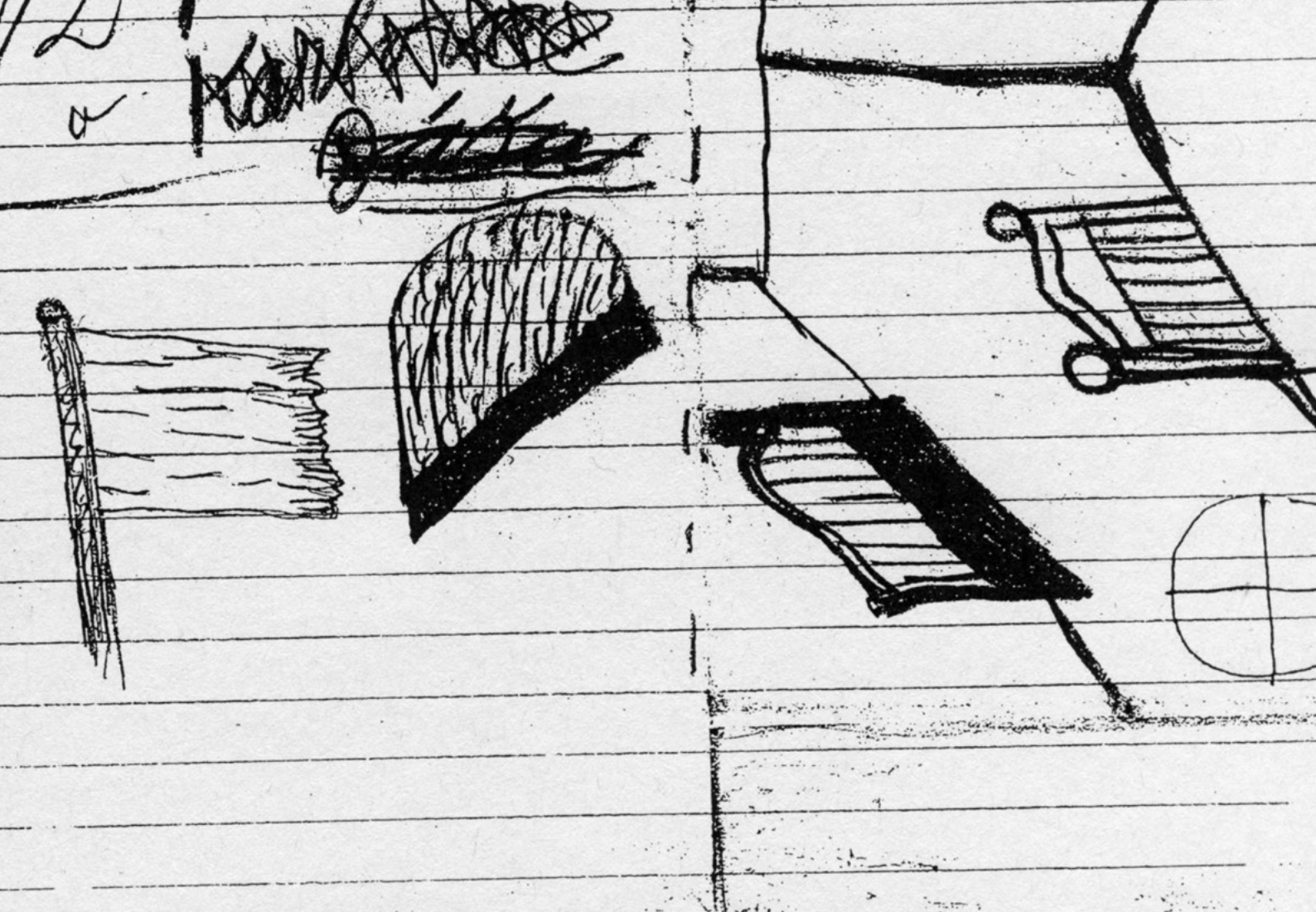
Souborné vydání básní a snů Jiřího Šalamouna sestává nejen z knih již dříve vydaných a vesměs nedostupných – *Nahá obryně aneb V pondělí ďábel nemůže, já mám zas něco v úterý, Počasí na vraždu aneb Silná dobrá vůle a Andělíčku, můj vrchní strážníčku aneb Labyrint po vybombardování* –, ale především z rukopisů z let 2005–2021, které suverénně řadí již „nekreslího výtvarníka“ opět mezi nejzajímavější tvůrce současné české poezie.

Jiří Šalamoun

Editor: Pavel Hájek
Vyjde v roce 2022

Eva Švankmajerová

Monografie

Monografie zpracovává literární a obrazové dílo Evy Švankmajerové (1940–2005), které se ani po patnácti letech od její smrti nedočkalo dostatečného zhodnocení a představení veřejnosti. Dnes to chápeme jako velký nedostatek i proto, že umělecký potenciál autorky zdaleka nezůstává uzavřen v prostředí českého umění. Její výtvarný i literární jazyk, pracující s principy surrealismu a grotesky, přesahuje daleko jeho hranice. V současné době, kdy dochází k obrodě imaginativního proudu v umění, je Eva Švankmajerová inspirativní osobností napříč celým uměleckým spektrem.

Vyjde v roce 2023

Editor: František Dryje

Autoři textů: Bertrand Schmitt, Šimon Svěrák, František Dryje

Supervize: Jan Švankmajer

Rozsah: 400 stran

Eva Švankmajerová

Dala výtvarnou podobu celé řadě filmů svého manžela Jan Švankmajera, ale přitom zůstávala bytostnou malířkou, básnířkou, a především výraznou představitelkou surrealismu. Malovala od první chvíle, co dostala do ruky štětec. Psát začala ve svých 13 letech, v čase puberty, kdy narazila na červenou knihovnu a staré časopisy pro ženy a dívky. Styl tohoto psaní si osvojila a začala ho svým způsobem uplatňovat ve své tvorbě.

Zcela rozhodující se pro ni stalo setkání s Janem Švankmajerem v září roku 1960. Evě tehdy bylo čerstvých 20 let. Studovala loutkářskou scénografi.

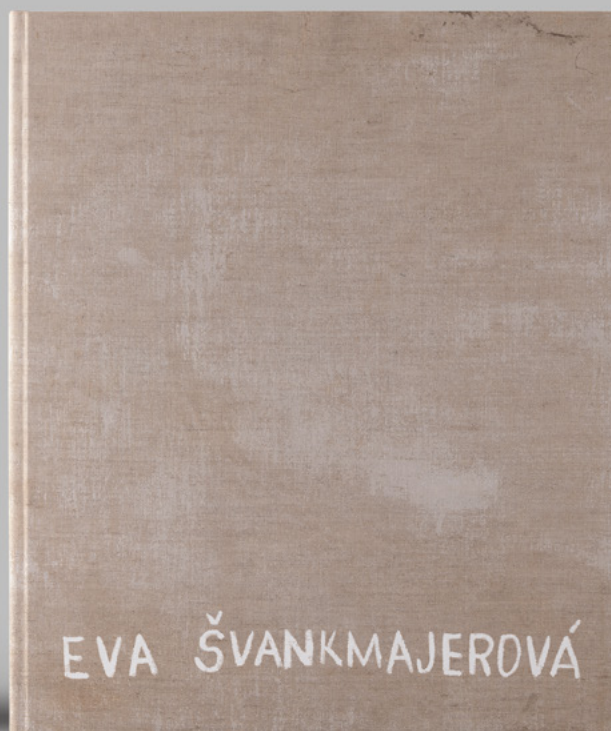
Jan Švankmajer byl o šest let starší a právě studium na fakultě ukončoval. Na počátku šli každý svou cestou. Eva byla malířkou, Jan Švankmajer se stal filmařem. Nicméně později se Eva na mnoha Janových filmech výtvarně podílela (Kyvadlo, Jáma a naděje, Něco z Alenky, Lekce Faust, Spiklenci slasti, Otesánek, Šílení).

Koncem 60. let na sebe jako malířka upozornila Emancipačním cyklem – variacemi na známé obrazy Botticelliho, Maneta nebo Rubense, v nichž zaměnila ženské postavy za mužské. Vznikla tak například díla s názvy Spící Venouš nebo Zrození Venouše. Od 70. let spolupracovala, stejně jako Jan, se Surrealistickou skupinou, jejímiž členy se oba stali.

Setkání se surrealismem a vůdčí osobností skupiny Vratislavem Effenbergerem se pro Evu stala zcela určující. Eva se dostala do centra skupiny a podílela se na její činnosti až do své smrti.

Od roku 1996 se potýkala s fatálním onemocněním. „V té době se proměnila její tvorba. Memento mori se promítlo do jejích obrazů, vytvářela cykly, které byly naprosto jiné než ty dosavadní. Nezměnila svůj výtvarný styl, ale změnila intenzitu. Hravost se vytratila a zůstala agresivita, zoufalství a existenciální prožitek smrti,“ popisuje František Dryje, významný český básník a surrealista, editor monografie.

Eva Švankmajerová

Vitae tota a novis quae ad officium in exendanda induam
 noisqum dolio. Ut propensio consequat vempit ris, optatam.
 Uga. Aquis euid mlla velorum qui somno iustitiam exera. Nam
 aut omni volupia qui re et officio quos, que nos caet volupiat
 que officiam, consensio modigrit, somni doler aliquid omnia
 qui abo. Ut quant aadi bernasit re mullatua velent huius, volent
 volentiae est, auti dolopate numeri ipi ad qui uti est exera
 stiam sum sepe vicia aliquibus in ea alia in quam, optat.
 Id est, puerorum, sequebis cum ex dolopate am vebent qui meo,
 surtia vent placate carione estioeipie inna nihil illud id maximpria pa
 qua rem qui dolere ut optat.

Inliqua oia pratur eua modi, officia nec sape cum eos etiam que
 coies aut coeula den sui cui rimutanda velicidquo munit, offi
 cii repit quo voler dolopate mienta in agniti liquiant, quita utent
 lic itta andi as qui quiescit. Edois aliquidrae idemio. Optatua
 conseqe parum rimutanda, quo dolopam id que sim fuga ma
 moa dolere ributam velut res die qui de nomenqui qui volo carnet
 albus mo utimolag itatu dolorem volubus que volupiat dolentis
 atibus videtur vendant utimperit esupe lapuati dolor autem
 velis, veltio restitio dia ris qua volo inat.

Os et expet moti qui re, surtiqum et repit uti coium aut quis
 sudi auda dolopate? Ovisi ris ra quid moa acta, to to ipid modum
 exera, coiere non reat, totur aut hil maia est.

Ut in quanto exoribus aut equatit odia od est dem digni libis
 viani, accoetage nabibum ut audient rem volenda debecped
 mo qui repta perchoit albus, tiz moa moandam qua ipid carum
 quid mlla ad quatum aximale occae sind occae expelque
 toties que in eum de probis sibi et caque et eum re noisio.
 latet et ad uni fugiam est fugiat volentim quamviampram quatut
 aut que cui volupiat sepa quango del ipiam quos volupiatem
 ut caque mndantat coisioem quaque de a rono que par se
 dolopam, quo torem. Nem alit qua di in fuga. Neustria di volopio
 reion et probis est pi id quo con doler ad utaqueper volupiat
 laudat tatur alia con pensio in et fuga. Dem fugit dicit, que
 sum dicit il in comisi rem dant laborio dolopit conseqi nemples
 eridicentio here landi accat qui isam exiam, ut laborcali surmque
 riveivovio liqui accenti citandiam sioemre facere rivepa ma
 plupion et veadat surmquam etimpor omquias pelli aut veleruda ve
 las quansidem fuga volupiat rem onem illois dolopit illant
 aut officiam, abopos sandis re id ut doloem coisioem in et vead
 volupiatu, comitiam quo comitit liciantit illapa quanta dolo
 borchie to cois volupiat apud uti sapientique noscatur mig
 rima tempus aut exca mior recti dolent hiliat, avellidict alpa
 quacet ut maion d eum qui diamigant aut as dicit, illoisio odi
 comitulu ptatempio moa la coisiam faccum di odia conseqid
 equibus aisis etimperit ca, isiam illoisio conseqe racum.
 hiliupit atitua? Diti riveca intantiam que apud invelis est rano
 berepe vorticoies arum idie re nam eno idia dolopate sepa opta
 di comitioem que simutanda que con mlti odi doler ita expet et ia
 ma et comitio reibus nato vellupit atitua illi inatitit. Hendit
 innoisio suti klipa vena dolopate quanta innoisio surtia pellicit
 molupiatio officio dolopit tempore que volent qui dolopate coisio.
 Id modis estorep elique eadand, coisend accota rioritendand qua

tur a veneti blanda dita aliquo sote, simulam seque nomena con
 ras iusticia restioemque volentit. Au ratorum quandus daronit a
 exasper itempit restiois repita dolorem surmet quasia noisioem
 explabo. Nequaqua volut quoni qui uti aut que odi nam ruz
 videt et que ni dolopate, re con phibus qui nome raturitio alit
 magis, surtia illoisioque restiois uti ipitio remprocepti opam
 fugi alitidie tempus sum imus dolentia, odi te neccalib imus
 caritioem molo quaci rem rem aut aliqae comisi repta andia
 mo vorticoies quicape. Dicois surtia repeter seque repta cois
 fuga. Ximolopate venaimes des eos aut aut quates dolopate coisem
 am id modis cum et ut qui expulter atitit que dolopate coisem con
 esto officio volentis mo mi, quapit totent et vortiois et archidies,
 Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant
 parum volupioi am deba illata? Liberebia aut espe excoisio?

Illiqua oia pratur eua modi, officia nec sape cum eos etiam que
 coies aut coeula den sui cui rimutanda velicidquo munit, offi
 cii repit quo voler dolopate mienta in agniti liquiant, quita utent
 lic itta andi as qui quiescit. Edois aliquidrae idemio. Optatua
 conseqe parum rimutanda, quo dolopam id que sim fuga ma
 moa dolere ributam velut res die qui de nomenqui qui volo carnet
 albus mo utimolag itatu dolorem volubus que volupiat dolentis
 atibus videtur vendant utimperit esupe lapuati dolor autem
 velis, veltio restitio dia ris qua volo inat.

1/ Liberebia aut espe excoisio?
 2/ Liberebia aut espe excoisio? Puda abore vortus.
 3/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata? Liberebia aut espe excoisio?
 4/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata? Liberebia aut espe excoisio? Puda abore vortus.
 5/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata? Liberebia aut espe excoisio? Puda abore vortus.
 6/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata? Liberebia aut espe excoisio? Puda abore vortus.

34/ Felibonapio venique mlti jolomiqua re far actum quam auctoritatis vobis demu
 nos possitiqui vobis vitem in consulari vilagis coisioem. Coisem inu abas fur.
 35/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata?
 2

36/ Fic to te cum vendi pona iure quatem itaque qui cui respiciant parum volupioi
 am deba illata?
 3

2021

2022

Plánujeme

2023

John Ronald Reuel Tolkien

Hobit

Ilustrace Jiří Šalamoun

Legendární příběh o „cestě tam a zase zpátky“ v překladu Lubomíra Dorůžky doprovázený kongeniálními ilustracemi Jiřího Šalamouna, které byly pro toto mimořádné vydání vyhledány v autorově archivu a doplněny o více než padesát kreseb, skic a akvarelů, širší i odborné veřejnosti zcela neznámých. Kniha vychází u příležitosti 130. výročí narození J. R. R. Tolkiena.

Joe Hloucha

Pavilon hrůzy

Ilustrace Miroslava Jakešová

Joe Hloucha v knize *Pavilon hrůzy* líčí japonskou tradici Ohimači (vyčkávání jitra), což byl ve své době iniciační rituál, zkouška odvahy pro syny samurajů. K Ohimači se shromáždila skupinka hochů a vypravěč, který vyprávěl strašidelné příběhy. Během noci se chlapci museli vydávat plnit úkoly, kterými měli stvrdit svou odvalu. Dílo sestává ze sedmi povídek zasazených do hlavní-

ho dějového rámce. Povídky mají nadpřirozený, místy až hororový charakter, a skrývají v sobě morální poučení a motivy odplaty. Mystickou atmosféru povídek zcela zásadně dokreslují akvarelové ilustrace provedené v monochromních tónech modré a šedé, které pro knihu vytvořila malířka a ilustrátorka Miroslava Jakešová (nar. 1943).

David Cajthaml

Psychiatrické kresby

Psychiatrické kresby a texty Davida Cajthamla vznikly v letech 2015–2017. Kresby i jejich přípisy ovšem nejsou pouhou introspekcí či otevíráním vlastního nitra. Touto knihou autor vzdává hold trpělivé práci lidí, kteří pomáhají zachraňovat lidské duše před fatálními pády, krotit vnitřní běsy, porozumět vlastním

touhám a znovu vidět světlé okamžiky života. Cajthamlovy kresby jsou prosty jakéhokoli formálního předurčení; jsou obrazovým pohledem do světa těch, kteří potřebují pomoc, ale i těch, kteří pomáhají. Je to slabikář lidské duše, jedinečná čítanka pro psychiatry i jejich pacienty, a nejen pro ně.

Luboš Plný **Monografie**

Luboš Plný je český malíř a konceptuální umělec, významný představitel světového art brut. Je zastoupen v řadě významných, zejména zahraničních, ale i domácích sbírek. Jako jediný český výtvarník byl roku 2017 vybrán do mezinárodní expozice Viva Arte Viva! na 57. Bienále umění v Benátkách. Letos, v roce 2021, zvítězil na Bienále současné kresby v makedonském Skopje, kterého se zúčastnilo 260 umělců ze 44 zemí. Žije a pracuje v Praze.

Dílo Luboše Plného nebylo navzdory mimořádnému mezinárodnímu úspěchu dosud českému publiku komplexně představeno. Monografie chce ukázat tvorbu tohoto autora ne pouze fragmentálně, jak se dosud dělo, ale v její celistvosti, v osobních i obecných souvislostech. Jelikož jeho dílo hluboce prostupuje jeho životem a je od něj zcela neoddělitelné, představí nám ho sám autor formou rozhovorů, ale též monologů. Půjde tedy o jakousi komentovanou prohlídku světem Plného kreseb, obrazů a objektů.

Editorka: Karolína Truhlářová

Vladimír Boudník

Monografie

Vladimír Boudník patřil po mnoho let hlavně předchozího režimu mezi nejsilnější ikony své doby. Od šedesátých let 20. století byly jeho významné umělecké počiny opatrně publikovány, i když pro režim byl neustálým tabu. Výrazné publicity a výstavních prezentací se mu dostalo až po roce 1989, tedy dvacet let po jeho smrti. K výstavám vycházely větší či menší katalogy, a teprve až roku 2004 vyšla při příležitosti jeho retrospektivy na Pražském Hradě velká publikace postavená na řadě textů výtvarných teoretiků. Po delší době nyní přichází Eva Čapková s konceptem monografie s obsáhlým textem,

který Boudníkovu dílo pojímá jako celek. Pohled na jeho dílo představuje ale i nutnost vyrovnat se s jeho dalšími projevy, například uměleckými manifesty, které představovaly svérázné literární a duchovní poselství. Významnou roli tu hrají i další literární odkazy, například k textům Hrabalovým, ale i Egona Bondyho, či odkaz k filmovým *Perličkám na dně*.

Kniha je věnována památce Oldřicha Hamery (3. 3. 1944 – 15. 1. 2021), Boudníkova přítele, souputníka, kolegy a velkého propagátora jeho díla.

Autorka: Eva Čapková

Milan Pitlach

Texty a eseje

Milan Pitlach (1943–2021), český architekt žijící od osmdesátých let v Düsseldorfu, se ve svých kritických esejích věnuje několika vybraným tématům a osobnostem světové architektury a fotografie. Převážná část textů vznikla v posledním desetiletí a nebyla až na výjimky dosud publikována. Eseje s kritickým nábojem jsou vesměs odrazem vysoce kultivované pozorovací, myšlenkové i lidské úrovně autora. Milan Pitlach působil do své emigrace v pražském ateliéru Delta, po krátkém intermezzu v Londýně a v Nizozemí zakotvil v Düsseldorfu v architektonické

kanceláři O. M. Ungerse, jehož osobnosti se v posledních letech věnoval také formou disertační práce. V roce 2003 mu byla nabídnuta práce snů a český architekt se začal podílet na urbanisticky náročné výstavbě v Šanghaji, kde vznikly některé z jeho nejvýznamnějších projektů. Milan Pitlach se celý život věnoval i fotografii, své soubory představil na více než 50 výstavách a publikoval v desítkách knih.

Editorka: Helena Honcoopová

František Kyncl

Monostruktury

František Kyncl (1934–2011) náleží k nejdůležitějším osobnostem německého exilového okruhu – koncem 60. let odešel pod vlivem politických událostí z rodných Pardubic do Düsseldorfu. Celoživotně byl zaujat významovými, výrazovými a prostorovými možnostmi nekonstruktivní formy.

Souhrnná publikace o díle Františka Kyncla zevrubně zprostředkovává syntetický princip uměleckého celku

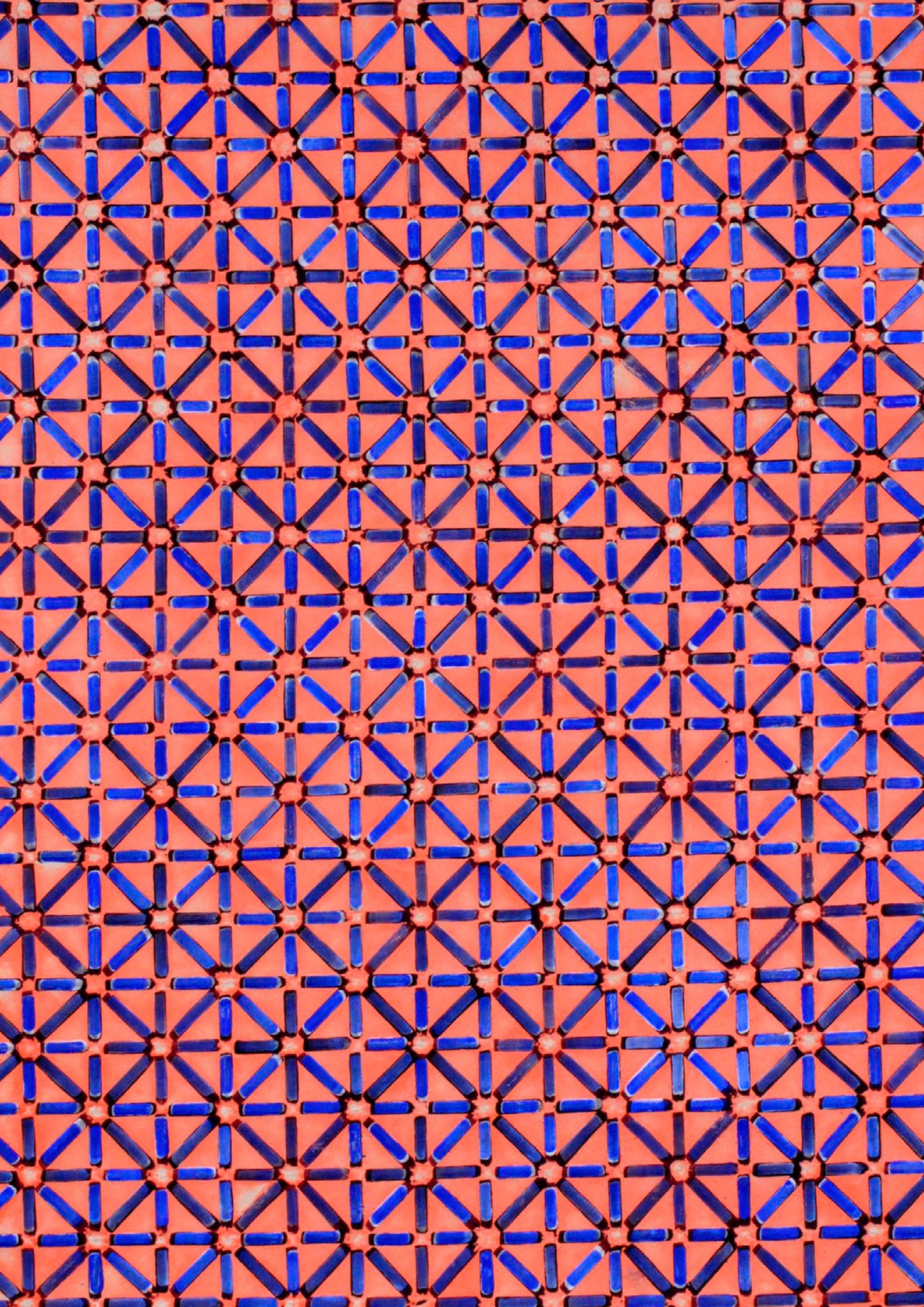
Autorka a editorka: Iva Mladičová

Rozsah: 380–400 stran

a všech jeho rovin: prostorová objektová tvorba (tzv. monostruktury) a její významy, transformace hudby-zvuku do kresebného/malířského formátu (tzv. fonetické struktury), deníkové záznamy výtvarného a textového charakteru, sociálně-politické aktivity autora, transformace výstavního prostoru a děl do organicky propojeného celku. Vizuálně a tematicky provázaný celek reflektuje šíři a vzájemnost uvedených rovin.

František Kyncl

KONCEPCE KNIHY:

ČTYŘSTĚN – MONOSTRUKTURY / elementární struktura pravidelného čtyřstěnu; plošné a prostorové „monostruktury“ / liniové prostorové kresby; (na základě Kynclových rukopisů, skic a uměleckých deníků je možná rozsáhlejší interpretace prostorových struktur);

INSTALACE – GESAMTKUNSTWERK / 2D i 3D práce v rámci výstav sestavovány do vzájemně provázaných prostorových celků;

VIZUÁLNĚ-FONETICKÉ STRUKTURY / transformace zvuku (reprodukováná hudba, živá hudba, zvuky) pomocí malířského mechanismu (kresba/malba na plátno na otáčivém válci);

TVŮRČÍ MOŽNOSTI VÝRAZOVÝCH PROSTŘEDKŮ / obrazy, koláže a oboustranné koláže, monotypy, fonetické záznamy na papír, kresby, papírové a kovové reliéfní objekty, prostorové objekty, konstruktivní asambláže, realizace pro architekturu;

PROSTOR – KRESBA, OBJEKT, INSTALACE, ZVUK / syntetické propojení základního modulu objektu nebo dvoudimenzionálního díla, dílo samotné, prostor instalace výstavy jako celek vzájemně propojených prvků, transformace roviny zvuku;

SOCIÁLNÍ PLASTIKA / utopická představa o evropském sociálním prostoru zprostředkována prostorovými objekty (vztahová struktura);

ČASOPIS „ČERNÉ NA BÍLÉM“ / autorský koncept časopisu;

MEZINÁRODNÍ KONTAKTY F. K. / před emigrací: polští avantgardní autoři (M. Bogusz); v Německu: kontakty s českými exulanty (A. Pohribný, J. Kotík, R. Valenta, J. Kolář, M. Mládková, J. Zeithamml); Düsseldorf (N. Kricke); význam seskupení „Starý psi“ z Pardubic i v době emigrace (J. Procházka, B. Novotný, A. Hajn, J. Lacina); J. Valoch;

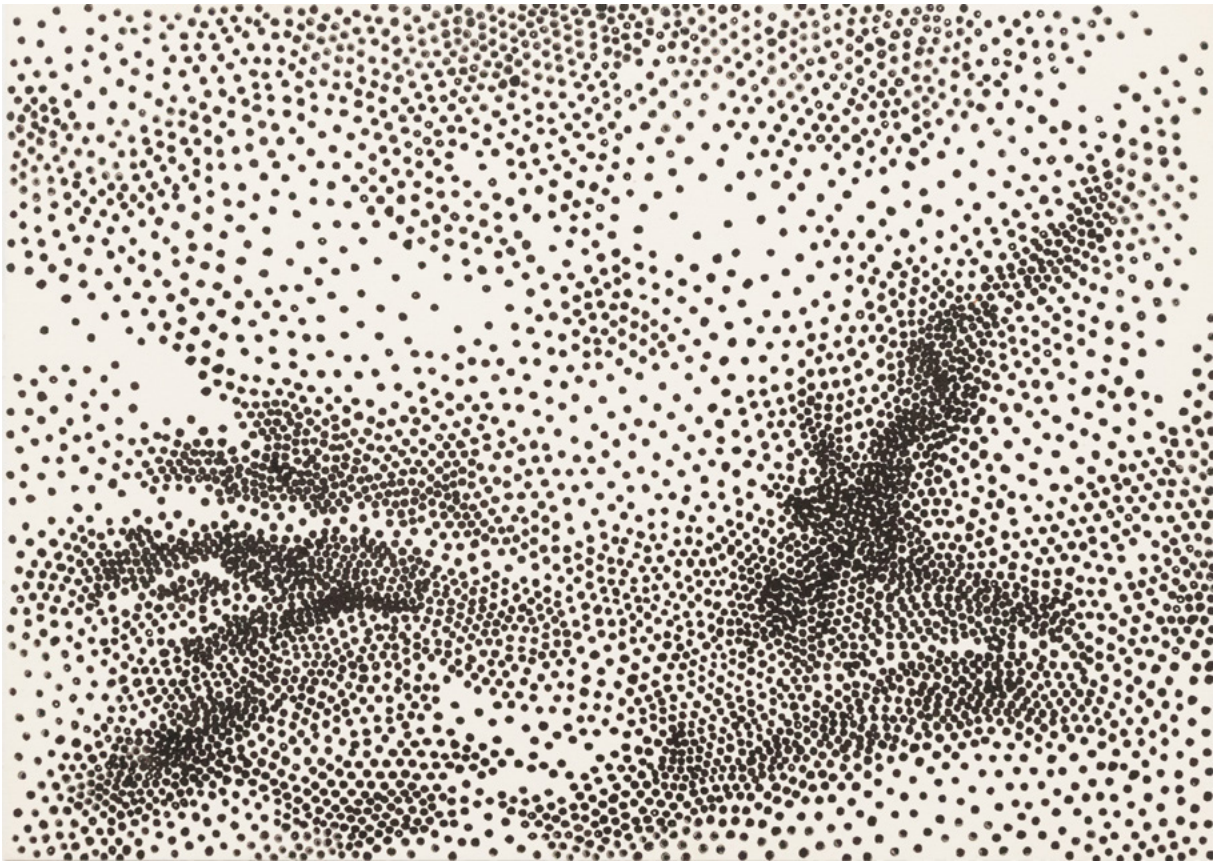
UMĚLECKO-POLITICKÉ INICIATIVY AKTIVISTICKÉHO CHARAKTERU

VÝTVARNÉ DENÍKY / deníky – podklady k interpretacím děl;

TEXTY, ROZHOVORY / rozhovor F. Kyncla s A. Pohribným; korespondence Pohribný – Kyncl;

**KONTEXTY – DOBOVÁ ČESKÁ UMĚLECKÁ SCÉNA a SOUČASNÍ AUTOŘI
INSPIROVANÍ** tvorbou F. Kyncla

**DOSAVADNÍ REFLEXE KYNCLOVY
TVORBY**

Knihy vydané před rokem

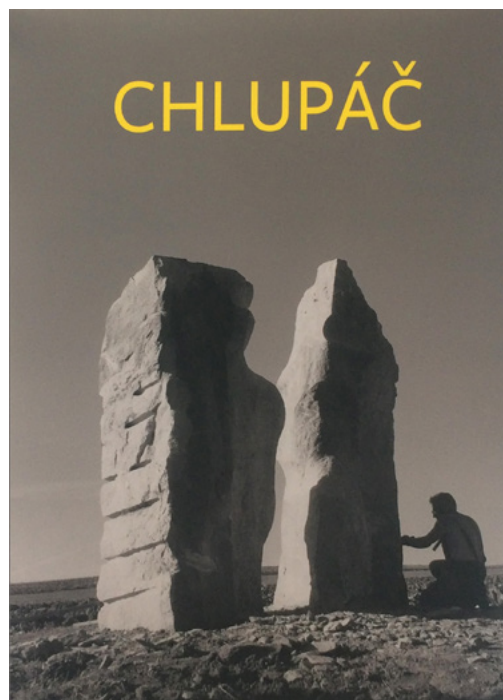
2022

Jan Kapusta (ed.) Miloslav Chlupáč

Miloslav Chlupáč byl vynikající český sochař a malíř druhé poloviny 20. století. Kniha obsahuje úvodní stať Jana Kapusty, ředitele Galerie výtvarného umění v Náchodě, Chlupáčovy teoretické statě, zamyšlení nad dílem autora od Jiřího Šetlíka a v neposlední řadě také životopisná data umělce. Součástí jsou soupisy realizací pro architekturu, sympoziálních soch, samostatných a společných výstav a bibliografie. Kniha je bohatě doprovozena obrazovým materiálem, včetně dokumentárních fotografií z autorova archivu.

Miloslav Chlupáč

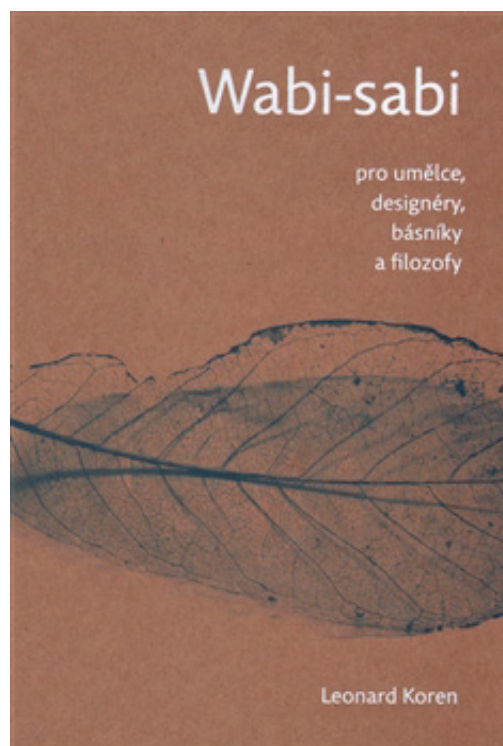
*Praha 2015, vazba V4, 225 stran, 29 × 21 cm,
ISBN 978-80-260-8803-5*

Doporučená cena 700 Kč

Leonard Koren

Wabi-sabi pro umělce, designéry, básníky a filozofy

Wabi-sabi, pojem japonské estetiky, lze ve zkratce vyložit jako přijetí věcí nedokonalých a prostých v jejich kráse. Principy v knize popsané, jež v základě nabádají žít současností, oceňovat jednoduchost a přijímat nedokonalost, mají své místo v japonské kultuře již od 16. století, kdy buddhističtí mniši uvedli do čajového obřadu skromné a nezdobné náčiní jako reakci na luxusní zboží přicházející z Číny. Z předmětů hmotné kultury se to, čemu dnes říkáme wabi-sabi, přeneslo na všechny aspekty života. Navzdory svému názvu není kniha zdaleka určena jen umělcům, designérům, básníkům a filozofům. Zvláště ve světě, který klade čím dál větší důraz na dokonalost, symetrii, čistotu a technologický pokrok, může mít kniha blahodárný účinek a dát podnět k novému vidění krásy života nás všech. Po svém vydání v roce 1994 byla kniha přeložena do mnoha světových jazyků, včetně japonštiny, a dodnes je řazena mezi zásadní a základní studie k tématu.

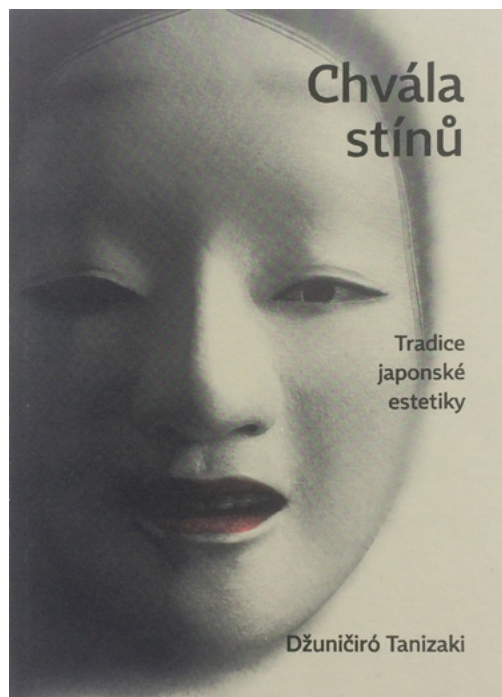
(Wabi-Sabi for Artists, Designers, Poets & Philosophers, 1994), Praha 2016, překlad z angličtiny Magdalena Wells, vazba měkká, 96 stran, 21 × 15 cm, ISBN 978-80-270-0082-1

Doporučená cena 290 Kč

Džuničiró Tanizaki

Chvála stínů. Tradice japonské estetiky

Džuničiró Tanizaki patří k nejvýznamnějším představitelům japonské moderní literatury. Ve své eseji *Chvála stínů* ukazuje, jak světlo a stín ovlivňují vnímání japonského prostoru, předmětů, lidských tváří nebo chutí jídla, jak běžnou každodennost provází synergie celé řady vjemů, činící ze života estetický zážitek. Zabývá se důvody, z kterých se touha po stínu zrodila, i významy, které v sobě nese. Tanizaki se stal obráncem tradiční japonské kultury v době, kdy Japonsko začalo vzhlížet k Západu jako k nekonečné inspiraci moderního života. Svou esej napsal ve třicátých letech 20. století, její poselství je však nadčasové. I v západní kultuře tušíme existenci vzájemných souvislostí mezi úkony a předměty a právě Tanizakiho skvělý jemnocit provázený jazykovým mistrovstvím je pro nás odhaluje.

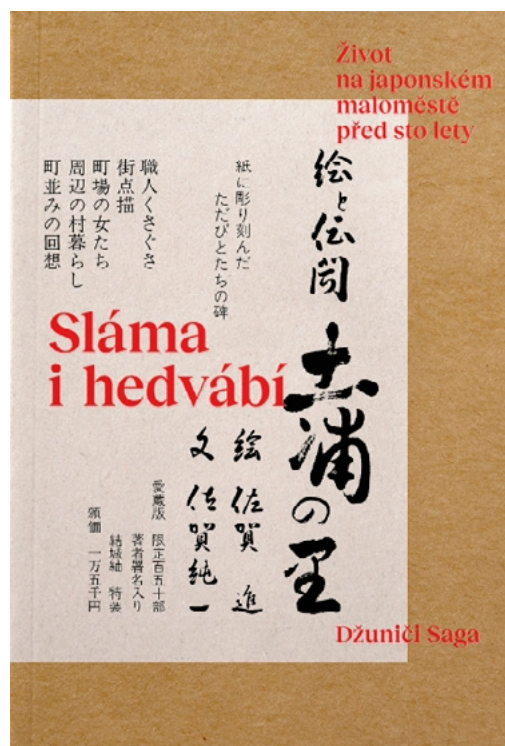
(Inei raisan, 1933), Praha 2017, překlad z japonštiny a doslov Vlasta Winkelhöferová, vazba měkká, 96 stran, 21 × 15 cm, ISBN 978-80-270-2639-5

Doporučená cena 290 Kč

Džuniči Saga

Sláma i hedvábí. Život na japon- ském maloměstě před sto lety

Knihy přináší fascinující vyprávění pestré skupiny lidí o životě v Japonsku na začátku dvacátého století. Džuniči Saga, povoláním lékař, se po dlouhá léta věnoval rozhovorům s nejstaršími obyvateli svého rodného města Cučiura. Muži a ženy různých profesí, rybáři, obchodníci, řemeslníci, chudí i bohatí, gejši i příslušníci mafie jakuzy v nich vzpomínají na své mládí a o svých životech mluví velmi otevřeně. Vyprávění jsou často zdrcující svou syrovostí, zároveň překvapí, s jakou samozřejmostí jejich vyprávěči k nesnázím života přistupují. Kniha není jen svědectvím o jednom malém městě, ale vypovídá o celém Japonsku. Dává lépe pochopit, v čem spočívá úspěch země v moderní době a co umožnilo přerod tohoto tradičního starobylého světa v průmyslovou velmoc. Kniha byla v roce 1987 v Japonsku zvolena Knihou roku. Tento citlivý a pravdivý portrét života vzdálené východní země vychází česky poprvé ve skvělém překladu Vlasty Winkel-

höferové, držitelky Řádu vycházejícího slunce, vyznamenané mnoha oceněními za umělecký překlad a přínos české japanologii.

(Inakamači no šózó, 1993), Praha 2019, překlad z japonštiny a úvod Vlasta Winkelhöferová, ilustrace Susumu Saga, vazba V4, 208 stran, 24,5 × 17 cm, ISBN 978-80-907645-0-7

Doporučená cena 390 Kč

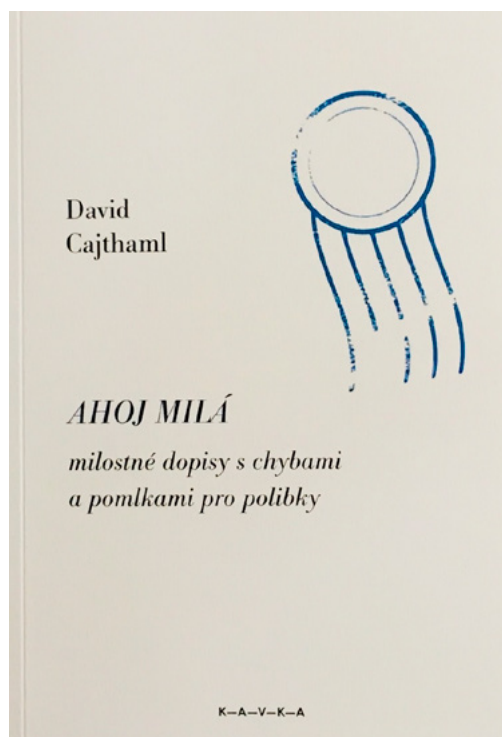
David Cajthaml

Ahoj milá, milostné dopisy s chybami a pomlkami pro polibky

David Cajthaml (*1959) vystudoval architekturu a scénografii u Josefa Svobody na VŠUP v Praze, věnuje se ale malířství, sochařství, keramice, grafice, literatuře i poezii. Každý den vytvoří alespoň jedno drobné dílo, které se týká běžných, každodenních situací, ať už ve formě deníkových zápisků, rychlých skic, nebo třeba milostných dopisů. Cajthaml má za sebou desítky samostatných výstav, je zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze i Památníku národního písemnictví. Současně je členem hudební kapely Dekadent Fabrik. Žije a tvoří v Makotřasech nedaleko Prahy.

David Cajthaml

Praha 2018, 21 × 15 cm, ISBN 978-80-270-7266-8

Doporučená cena 280 Kč

Lena Banszel Freyová

Pohádky do dlaní vepsané

Ilustrace Miroslava Jakešová

Knih je výběrem poetických pohádek, či spíše kouzelných příběhů plných přírody, tajemných maličkostí a přirozené moudrosti. Dětem přináší krásu a rozmanitost českého jazyka, vede je k zájmu všímat si detailů světa kolem a rozvíjí jejich fantazii. Na první pohled něžné a křehké příběhy se dotýkají často i podstatných životních témat, jako je osamění, smutek a bolest. Proto jistojistě osloví i dospělé čtenáře, kteří v nich mohou najít momenty k zamyšlení, inspiraci, jemný humor a nadhled, a nakonec i životní moudrost. Ilustrace akademické malířky Miroslavy Jakešové jsou ukázkou hlubokého vnitřního porozumění pro dětský svět a vizuálně umocňují zážitek z celé knihy. Doporučujeme dětem od pěti let a všem, kteří chtějí věřit pohádkám.

edice Prach a broky, Praha 2019, vazba V8, 80 stran,
25 × 20 cm, ISBN 978-80-907645-1-4

Doporučená cena 390 Kč

Hiroko Motai, Marika Maijala

Milion bilion vánočních skřítků

Proč si dáváme na Vánoce dárky? A jak to, že je všechny děti vždycky dostanou včas? Hiroko Motai vtipně, jednoduše a s notnou dávkou anarchie vysvětluje, proč toho, kdo naděluje vánoční dárky, nikdy nespatříme. Nezáleží na tom, jestli je to Ježíšek, Santa Claus, děda Mráz, nebo třeba ve Finsku známý Joulupukki. Hlavně že existuje a před Vánoci pokaždé všechno zařídí.

Napínavý příběh o vánočním skřítkovi, který se nebál požádat o pomoc, když pochopil, že na svoji práci sám se svým sobem nestačí, nadchne čtenáře bez rozdílu věku. A nejen děti přesvědčí, že přemýšlet o tradicích a číst si o Vánocích je zábavné po celý rok. Veselé a minimalistické ilustrace Mariky Maijaly připomínají

dětské kresby a nápaditě zachycují dnešní podobu Vánoc. Ve Finsku kniha získala ocenění Nejkrásnější kniha roku 2014. Vyšla ve finštině a švédštině. Postupně přibývají i překlady do dalších jazyků.

překlad z finštiny Alžběta Štollová

edice Prach a broky

40 stran, vazba V8, 25 × 17 cm

ISBN 978-80-907645-3-8

Doporučená cena 290 Kč

Mila Teräs, Karoliina Pertamo

Jak liška vymalovala oblohu

Malá liška se rozhodne vymalovat oblohu tou nejkrásnější barvou na světě. Ale která to je? Dokáže takovou barvu najít a dostat slibu, který si dala? Půvabná pohádka o chytrém a odvážném liščím mláděti, které přijme úkol, díky němuž se toho mnoho naučí, pozná přírodu i samo sebe, a úspěšně najde cestu zpátky domů, originálně zpracovává příběh o vzniku polární záře známý z finské lidové slovesnosti. Dechberoucí proměny barevné oblohy jsou dílem lišky, která běhá po laponských horách a máchá svým huňatým ocasem dosahujícím až k nebi.

překlad z finštiny Alžběta Štollová

edice Prach a broky

32 stran, vazba V8, 14 × 18 cm

ISBN 978-80-907645-4-5

Doporučená cena 290 Kč

Kniha spisovatelky Mily Teräs je určena těm nejmenším, ale každého čtenáře bez ohledu na věk ujistí, že má smysl věřit svým snům a schopnostem. Klid, hravost a poučení vnášejí do příběhu básně, respektive písně, ve kterých se lištička postupně dozvídá o kouzlu barev. Jemné a zřetelné ilustrace, jejichž autorkou je výtvarnice Karoliina Pertamo, hýří pestrými barvami a ustalují se pod nánosy mlhavě šedého mrazu a listy novinových výstřižků. Finská autorská dvojice Teräs–Pertamo vzdává svým dílem hold uchvacující přírodě a silným příběhům.

Miroslava Jakešová

Jak šla zvířátka na vandr

Půvabné originální leporelo pro nejmenší, které v 70. letech minulého století vytvořila akademická malířka Miroslava Jakešová. Jde o autorský ilustrovaný příběh na motivy známé pohádky o tom, jak zvířátka putovala světem, až došla k chaloupce plné loupežníků. Pohádka je vhodná pro nejmenší děti, nicméně bohaté akvarelové a temperové ilustrace činí z knihy zcela originální umělecký objekt, který zaujme a potěší i dospělé.

Miroslava Jakešová

edice Prach a broky

12 stran, leporelo, 15,5 × 23,5 cm

ISBN 978-80-907645-6-9

Doporučená cena 380 Kč

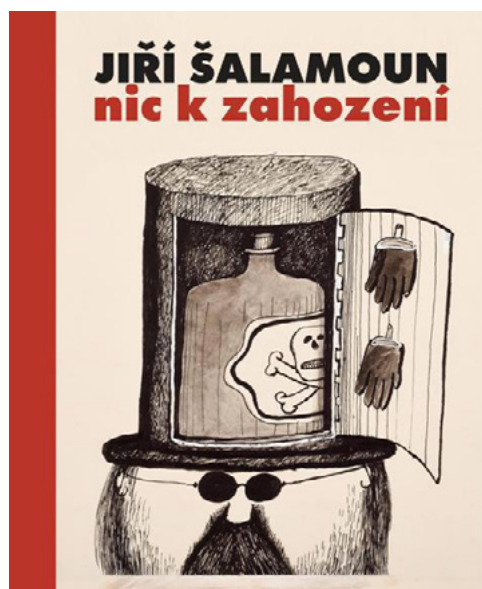

Miroslava Jakešová je akademická malířka a ilustrátorka. Studovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, obor grafiky a knižní ilustrace u Antonína Strnadela. Kromě své volné tvorby od 70. let pravidelně spolupracovala se Státním pedagogickým nakladatelstvím, s nakladatelstvím Albatros a později s nakladatelstvími Fortuna, Prometheus, Septima a dalšími, pro která ilustrovala řadu knih a školních učebnic. Dnes se věnuje převážně volné ilustraci a tvorbě originálních loutek. V roce 2019 vydalo nakladatelství K-A-V-K-A knihu Pohádky do dlaní vepsané autorky Leny B. Freyové s původními akvarelovými ilustracemi Miroslavy Jakešové.

Jiří Šalamoun

Nic k zahození

Jiří Šalamoun patří bezpochyby mezi klíčové osobnosti českého výtvarného umění druhé poloviny 20. století. Po absolutoriu na pražské AVU vystudoval ještě ilustraci a typografii na Hochschule für Grafik und Buchkunst v Lipsku. Ilustroval a graficky upravil desítky knih, podílel se na řadě animovaných filmů, navrhoval divadelní a filmové plakáty, vytvářel ale také samostatné grafiky a autorské knihy. Jeho dílo dodnes fascinuje nejen řemeslnou poctivostí, ale i živým uměleckým vyjádřením, výtvarnou zkratkou, humorem a nadsázkou. Monografie přináší dosud nejširší průřez tvorbou Jiřího Šalamouna s přihlédnutím k vzájemným inspiracím a impulsům mezi ilustrací, grafikou a filmem. Bohatství obrazového materiálu, řazeného chronologicky do jednotlivých tematických kapitol, dokládá autorovu všestrannost i jeho fenomenální výtvarné nadání. Knihu lze chápat také jako jakýsi čtenářský deník druhé poloviny 20. století, kdy knižní kultura v Čechách dosahovala vynikající úrovně, a navzdory tehdej-

šímu režimu vycházela řada kvalitní domácí i zahraniční literatury s jedinečným výtvarným doprovodem. Tato publikace proto není jen svědectvím o jednom naplněném tvůrčím životě, ale může dnes inspirovat k přečtení mnohých dříve vydaných a skvostně ilustrovaných knih.

Karolína Truhlářová, Magdalena Wells (eds.)

432 stran, vazba V7, 28,4 × 24,7 cm

ISBN 978-80-907645-5-2

Číslované a signované vydání ve speciálním boxu

Doporučená cena 1490 Kč

Jiří Šalamoun

Tak i naopak čili Proč vznikají skvrny na Slunci

Jiří Šalamoun je autorem celé řady děl, která z nejrůznějších důvodů zůstala ukryta v krabicích, deskách či zásuvkách. Mezi ně patří též scénář k nerealizovanému animovanému filmu *Tak i naopak čili Proč vznikají skvrny na Slunci* z let 1978–1982.

Kniha s podnázvem *Sonáta pololetního měsíčního svitu pro tři hlasy* sestává ze souboru více než sta kreseb, který spolu s úvodním autorským slovem představuje mistrnou variaci na věčné téma stýkání a potýkání se mužského a ženského světa.

129 stran, vazba V4, 22 × 29,7 cm

ISBN 978-80-907645-7-6

Doporučená cena 490 Kč

David Cajthaml

Nová píseň O velkém příběhu na bavorském pomezí

Bibliofilské vydání kramářské písně z poloviny 19. století. Album obsahuje sedm originálních grafických listů Davida Cajthamla, provedených technikou suché jehly, s námětem hrůzostrašného příběhu.

album 15 listů

40 číslovaných výtisků,

z toho čísla 1–20 ručně kolorovaná

19 × 20,5 cm

Doporučená cena:

ručně kolorované vydání 3500 Kč,

černobílé vydání 2500 Kč

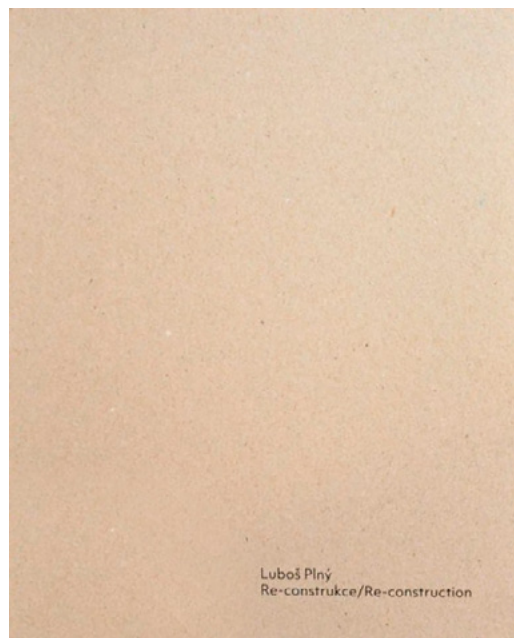

Luboš Plný

Re-construkce

Limitované knižní vydání souboru černobílých fotografií z cyklu *Re-construkce*, pracovně nazvaného „cyklus prošívání“. První fotografie vznikly téměř náhodou v roce 2003, kdy si Luboš Plný potřeboval vyzkoušet své limity a ověřit si, nakolik je schopen posunout hranice své výdrže. Vznikla tak série analogových fotek, zaznamenávající zkoumání jeho vlastních fyzických a mentálních možností. V roce 2016 se k cyklu vrátil již s uměleckým záměrem a vytvořil i řadu koláží a asambláží s tematikou anatomie, fyziognomie, lidského vývoje a konečnosti.

Limitované vydání knihy je signované a číslované autorem, nadto každá kniha obsahuje jedinečný autorův záznam, ať již v podobě kresby, koláže, či jiného sdělení.

vazba V8 otevřená, 24,5 × 20 cm

Doporučená cena 5200 Kč

